

Usko, toivo, vaihtoehto

Maailma, jossa reilu 111 vuotta sitten päätettiin perustaa Mieskuoro nimeltään Sirkat, oli kovin toisenlainen kuin vuoden 2011 Suomi ja Jyväskylä. Silloin Suomessa elettiin venäläistämispoliittikan kautta. Moni totuttu käytäntö muuttui tai oli muuttumassa, suurista linjauksista päättäminen tapahtui jossakin muualla ja näytti ulottuvan yhä yksityiskohteisempiin ja jokaista kansalaista koskettaviin asioihin. Elämän järjestys oli uhattuna hallitsemattomalla ja pelottavalla tavalla. Hieman samaan tapaan näin vaalikeväänä 2011 on maalailtu varsin synkkiä kuvia Suomen kansallisesta tulevaisuudesta EU:n direktiivivallan alaisena. Joku saattaa kuvitella siinä jotain samankaltaisuutta vuoden 1899 yhteiskunnan tunnelmiin.

Yksi asia silloisen ja nykyisen maailmanmenon välillä on ratkaisevasti erilaista. Tiedon kulku on nykyisin nopeaa ja tiedon saanti on demokratisoitunut, valtiollista lehdistösensuuriakaan Suomessa ei enää ole. Venäläistämiseen liittynyt suomalaishallituksen ajatusten vaientaminen kuritti lehdistöä ja satutti kansalaisten tunteita. Sirkkojen perustamisen aikaan kulttuuri koettiin erinomaiseksi välineeksi levittää aatetta, välittää tunteita ja luoda uskoa ja toivoa tulevaisuuteen. Tarvittiin innostusta ajatella ja rohkaisua kehitellä loistavia vaihtoehtoja tulevaisuuden rakentamiseksi. Masentuminen ja vaihtoehtottomuus olisivat lamauttaneet ja estäneet havaitsemasta tilaisuuksia toimia yhteisöme hyvinvointia edistävästi.

Kulttuuri, sen harrastaminen, seuraaminen aktiivisesti, tekeminen ja osallistuminen auttavat meitä edelleen pysymään virkeinä ja valppaina silloinkin kun hyvinvoinnin edellytykset näyttävät hupenevan hämärtyvässä tulevaisuudessa. Tilaisuus parantaa omaa elämää ei useinkaan kerro etukäteen tulostaan eikä kukaan yleensä huomautta, että juuri nyt on tilaisuus tarttua vaihtoehtoon. Avoin ja laajasti ajatteleva huomaa mahdollisuudet, tarttuu tilaisuuteen ja siirtää hämähäytystä loitommaksi. Aktiivisuus ruokkii aktiivisuutta ja hoksava elää mukavammin. Siksi kulttuuriin sijoittaminen on kannattavaa ja kulttuurin harrastaminen parantaa yksilön elämänlaatua ja edistää myönteistä yhteisöllisyyttä. Sitä puolestaan tarvitaan runsaasti näkymättömän ja hyviä pyrkimyksiä tukahduttavan, katalan vihollisemme, henkisen lamaan tumen torjuntaan. Jo yksin siinä on riittävä syy, miksi Sirkat yhä on ja voi hyvin.

Mahdollisuuksia kulttuurin harrastamiselle Jyväskylän seutukunnalla on runsaasti, vaikka harrastamisen tilakysymykset ovat haasteellisia ratkaistavia – ovat aina olleet. Useimmat harrastajaryhmät ovat pysyväisluonteisesti tilapäisratkaisujen varassa. Uskomme kuitenkin, että investointipäätöksiä kulttuuritilojen toteuttamiseksi Jyväskylään tullessa näkemään jo lähitulevaisuudessa. Tässä lehdessä kerrotaan mm. kuorojen yhteisestä toiveesta saada Kankaan paperitehtaan tyhjentyneisiin kiinteistöihin yhteiset joitustilat ja harrastajille harpini konserttitali. Meille akustisen musiikin on tärkeää voida harjoitella akustisesti laadukkaissa tiloissa, joiden sisäilma ei aiheuta rajoitteita toiminnalle.

Tuleva konserttitaliratkaisukaan ei poista tarvetta pienimuotoiseen konserttitoimintaan soveltuvasta akustisesti laadukkaasta salista, jonka käyttökustannukset sopivat harrastajaryhmienkin budjetteihin. Sellainenkin vaihtoehto on tarjolla Kankaan harjoitustilojen yhteyteen.

JARI RANTAMÄKI,
MK-SIRKAT
PUHEENJOHTAJA

Yhdessä laulamista ja muita ortogonaalisia vektoreita

Kädessäsi on jälleen uusi Sirkat-kalehti. Mieskuoro Sirkkojen jo perinteinen Jyväskylän alueella ilmestyvä keväinen ilmaisjakkalehti. Vuosi sitten käydyin vilkkaan sisäisen keskustelun jälkeen lehden toimittamista päätettiin jatkaa, vaikka hyvin jo tunnettiinkin sisällön tuottamiseen, ilmoitushankintaan, jakeluun ja muuhun toimittamiseen liittyvän talkootyön taakka. Myöhemmin osin uudistunut toimituskunta linjasi lehden sisällöksi musiikin, mieskuorotoiminnan ja paikallisen kulttuurin. Tavoitteeksi otettiin laadukas julkaisu, jossa otetaan reippaasti kantaa ajankohtaisiin, kulttuuriin liittyviin aiheisiin. Varsinaisen ydinosaamisensa, laulamisen ja konsertoinnin ohella, Sirkat haluaa kehittää tällä julkaisulla Jyväskylän kulttuurielämää muillakin tavoin.

Haluan jo tässä vaiheessa kiittää Sinua, arvoisa lukija, julkaisuunne syventymisestä. Toivottavasti se onnistuu välittämään jotakin tunnelmasta, jota me sirkkalauman jäsenet saamme kokea. Toivottavasti myös kiinnostut kuoromusiikista tai annat lehdelle kehittämissideita. Sirkkojen verkkosivulta www.sirkat.fi löydät lisätietoa toiminnastamme sekä sähköpostiosoitteen, johon voit jättää terveisiä erityisesti tästä numerosta ja koko julkaisusta yleensä. Kerro vaikka mikä juttu on erityisesti vaikuttanut sinuun ja miksi. Tai anna vinkejä tai toiveita tulevissa numeroissa käsiteltävistä aiheista. Pylimme huomioimaan palautteen mahdollisuuksien mukaan.

Kuorossa laulamisen hyviä puolia saa aikaiseksi aimo listan. Kurkataan ensin ulkomusiikillisiin. Tätä harrastusta kuvaavista sanoista ensimmäisenä nousee mieleen monipuolisuus. Tämä pätee niin kansalaulajiin ja muihin kohtaamiimme ihmisiin, harjoituksista esiintymisiin kuin laulamisen oheistoimintoihin. Viimeksi mainituista käy esimerkkinä tämän jutun kirjoittaminen. Tässä sitä yllättäen ollaan, toisen mieluisan harrastuksen eli kirjoittamisen parissa, toimittamassa kunnianarvoisaa, laajalevikkistä kevätjulkaisua. Ja tämä tilaisuus laulamisen kautta.

Minkä tahansa yhteisön perusyläpito edellyttää monenlaisia kykyjä peruspuurtajista johtajiin, varojen hankkijoista visionäreihin. Tämä on tuttua monesta yhdistystoiminnasta. Erityisesti kuoroihin tuntuu hakeutuvan

taivaanlaaja kirjo erilaisia ihmisiä, lahjakkuuksia ja paikkakunnan keskeisiä persoonia. Toiminnassa ollaan käsietäisyydellä erilaisiin yhteisöihin – kaupunkien tai valtion organisaatioista maamiessuoroihin, eri porukoiden nokkamiehiin, taiteilijoihin ja muihin suuriin hahmoihin. Yleisöistä puhumattakaan. On nuorta (ilahduttavan paljon onkin!) tai vanhaa kuulijaa, syntymäpäiviä, hautajaisia, riemupippaloissa notkumista tai juhlallista ryhdistelyä frakissa. Monenlaisten kotimaisten yleisöjen lisäksi on jäänyt mieleen ulkomaisia yleisöjä. Kun saa olla mukana esittämässä berliiniläiselle tai pietariläiselle yleisölle Finlandiaa tai Suomalaista Rukousta, ei tarvitse erikseen ladata tulkintaan tunnetta, se ryöpsähtää taatusti itsestään.

Muutaman sirkkavuoteni aikana on tullut koluttua jos jonkinlaisia saleja, niitä ”kirikkaampiakin”, mutta myös jumppasellaisia, yleisöllä ja ilman, lämmityksellä ja ilman, pölyllä tai parfyymilla – Jyväseudulla, muualla Suomessa ja ulkomailla. Kaiken kaikkiaan, ihmisiä, tilanteita ja tunnelmia, joita tuskin muuten olisin kohdannut ja paikkoja, joihin muuten en taatusti olisi päätenyt. Tällaiselle ysitien tuomalle, paikkakunnalle muualta muuttaneelle, kuorotoiminta oli loistava väylä oppia tuntemaan olennainen uudesta kotipitäjästä. Suosittelen muillekin.

Niin harrastustoiminnassa kuin elämässä yleensä näyttää jännittävästi olevan tiettyjä perusasioita, joiden ääreen lopulta päädytään. Asioita, jotka toistuvat harrastuksesta ja toiminnasta toiseen – liittynevät mihin lie tarvehierarkiaan. Ihmiset haluavat saavuttaa erityistä kykyä, tiedollista ja taidollista tasoa siinä, mitä tekevät. He haluavat olla ryhmän jäseniä ja saavuttaa sosiaalista hyväksyntää – tai jopa suoranaista valtaa joukossaan ja sen ulkopuolella, monet myös näyttää ja käyttää sitä. He haluavat luoda omia kädenjälkiään, järjestelmiä ja teoksia ja muutenkin toteuttaa itseään. Perusasioita on varmaan muitakin. Mutta eräs, joka toistuu kaikissa ryhmissä iästä, sukupuolesta, asemasta ym. huolimatta, erityisesti illanvietoissa ja muissa rentouttavissa tilanteissa, on tarve heittäytyä yhdessä

tunteiden valtaan. Kaipaamme elämäämme kokemuksia ja suuria tunteita, erityisesti yhdessä muun joukon kanssa. Yhdessä koetut tunteet yhdistävät meidät liiman lailla suuremmaksi kokonaisuudeksi ja synnyttävät paljon puhutun me-hengen.

Ovatkohan yllä luetellut niitä alkutai perustekijöitä, niitä ihmisyyden perustarpeita, joihin jokainen toimeilaisuus tai harrastus voidaan johtaa? Matematiikan kielellä ortogonaalisia vektoreita, toisilleen kohtisuoria tekijöitä, joista yhtäkään ei voi korvata tai kuvata toisilla, mutta jotka yhdessä voivat mitata tai kuvata kaikki muut vektorit.

Mikäpä yhdessä tunteiden valtaan antautumista toteuttaisikaan paremmin kuin kuorossa laulaminen. Se on jotain hyvin perustavaa, kaukaa heimon iltanuotiolta tulevaa, kuin ytimiimme kirjoitettua. Kuorossa laulavat voivat toteuttaa suoraan tätä perustarvetta. Käytössä on suuremoinen valikoima maailman parhaiden säveltäjien kuorolle säveltämää musiikkia, näistä hämmästyttävän suuri osa omien suomalaisten säveltäjemme työtä. Otetaan vain nuotit, eli tämä tunnetiiviste helposti kypsennettävässä muodossa, lisätään tekniikka, tulkinta ja joskus tilkka nestettä ja tarjoillaan lämpimästi.

Monista tämänastisen elämäni harrastuksista kuorossa laulaminen on aika suvereenisti ollut ykkösjuuttu. Eräs ortogonaalinen vektori. Jos et usko, kokeile itse.

ISMO MÄKINEN
SIRKKA-LEHDEN
PÄÄTOIMITTAJA

SIRKKAlehti 2011

Julkaisija
Päätoimittaja
Ilmoitukset
Toimitus
Kannen kuva
Layout
Paino
Painos

Mieskuoro SIRKAT ry
Ismo Mäkinen
Mikko Kuivanen
Viestintä Risto Korhonen T:mi
Risto Korhonen
Maria Latokartano
Sanna Pekkonen
Risto Korhonen
Tavukatti Oyl
Päivi Kantonen
Lehtisepät Oy,
Jyväskylä 2011
57.000 kpl

Tänään on
hyvä päivä
auttaa.

Punainen Risti
Länsi-Suomen piiri

Tule vapaaehtoiseksi:
www.redcross.fi

OMINTAKEINEN MAKEINEN